

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4C/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213201316
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8213201316.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45535108, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36862711, proti žalovanému T. Q., nar. X.X.XXXX, bytom B. X, XXX XX I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného H. I. Q. Q. T. Q. Q. X. XX, Q., D.: XXX XXXXX, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 101,16 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Vstup H. I. Q. Q. T. Q. Q. X. XX, Q., D.: XXX XXXXX ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do tohto konania je **p r í p u s t n ý**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumy 101,16 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19,90 € od 19.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 21,56 € od 19.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 19,90 € od 19.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 19,90 € od 18.10.2009 do zaplatenia a zo sumy 19,90 € od 19.11.2009 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhradu trov konania žalobcovi a žalovanému **n e p r i z n á v a**.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, H. I. Q. Q. T., X. XX, XXX XX Q., D.: XX XXX XXX, náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov dňa 17.7.2012 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 363,37 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19,90 € od 19.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 21,56 € od 19.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 19,90 € od 19.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 19,90 € od 18.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 19,90 € od 19.11.2009 do zaplatenia a zo sumy 262,21 € od 19.12.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, titulom neuhradenej ceny poskytnutých služieb. Z požadovanej istiny tvorila nárok na zmluvnú pokutu suma 262,21 € a sumu 101,16 € zodpovedala nezaplateným službám právneho predchodcu žalobcu (Slovak Telekom, a.s.). Žalobca tvrdil, že je postupníkom pohľadávky voči žalovanému, ktorú na neho postúpil postupca Slovak Telekom, a.s. Veci bola pridelená spisová značka 4C/232/2012. Pred začatím pojednávania vzal žalobca podaním doručeným súdu dňa 13.12.2012 svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 262,21 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 262,21 € od 19.12.2009 do zaplatenia späť a žiadal konania v tejto časti zastaviť bez udania dôvodu.

Tunajší súd uznesením zo dňa 21.12.2012, č.k. 4C/232/2012-29, konanie o zaplatenie 262,21 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 262,21 € od 19.12.2009 do zaplatenia zastavil a v zastavujúcej časti náhradu trov konania účastníkom nepriznal. V prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie. Vylúčenej veci bola pridelená spisová značka 4C 30/2013.

Žalovaný sa k veci nevyjadril.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 10.4.2013, č.k. 4C/30/2013-10, žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že žalobca nepreukázal súdu, že na neho platne prešlo právo zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. požadovať od žalovaného zaplatenie žalovaného nároku.

Proti tomuto rozsudku podľa žalobca odvolanie.

Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 1.4.2014, č.k. 19Co/190/2013-50, zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko žalobca predložil súdu počas odvolacieho konania zmluvu o postúpení pohľadávky.

Podaním doručeným súdu dňa 7.5.2013 oznámilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, že vstupuje do predmetného konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 21.6.2013 vzniesol námietku k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, odôvodnil tým, že na strane vedľajšieho účastníka nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania na strane žalovaného. Podľa žalobcu z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. ktorý novelizoval ust. § 93 ods.2 O.s.p. vyplýva, že cieľom právnej úpravy bolo umožnenie vstupu vedľajšieho účastníka iba na strane žalobcu a rovnako aj z ust. § 25 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že vedľajší účastník môže vstupovať do konaní, resp. žaloby podávať len vo veciach ochrany práv spotrebiteľov, čo podľa žalobcu znamená že môže vstupovať len do konaní, v ktorých sa spotrebiteľ bude domáhať ochrany práva spotrebiteľov v pozícii žalobcu, resp. že aj spotrebiteľské združenie je oprávnené len podávať žaloby vo veciach ochrany práv spotrebiteľov. Ustanovenia § 93 ods.2 O.s.p. a § 25 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa tak podľa žalobcu majú na mysli iba prípady žalôb a konaní, ktorých predmetom je ochrana práv spotrebiteľov a nie individuálne prípady ochrany práv jedného spotrebiteľa a keďže predmetom tohto konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale individuálna žaloba na plnenie voči konkrétnej fyzickej osobe, nejedná sa tu o ochranu práv spotrebiteľov, ale o zaplatenie konkrétnej žalovanej sumy s príslušenstvom a preto na vstup vedľajšieho účastníka do konania nie sú splnené zákonné podmienky. Žalobca, odvolávajúc sa pritom tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 188/2012 poukazoval aj na to, že podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého chce v konaní vystupovať, pričom tu nie je možné použiť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O.s.p. Vstup vedľajšieho účastníka tu podľa žalobcu postráda akúkoľvek pridanú hodnotu keďže vedľajší účastník vo svojich podaniach poukazuje iba na skutočnosti a rozhodnutia súdov, ktoré sú notoricky známe a súdy ktoré o nich rozhodujú o nich majú vedomosť, pričom aj samé sú povinné ex offio prihliadať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Žalobca poukazoval tiež na zákon o ochrane osobných údajov a tvrdil, že poskytovaním informácií vedľajšiemu účastníkovi na základe ust. § 93 ods.2 O.s.p. by došlo k porušeniu čl.19 ods.2 a 3 Ústavy SR a v nej garantovaných ústavných práv žalobcu a žalovaného, k porušeniu zákona o ochrane o osobných údajov a tiež k neoprávnenému sprístupneniu telekomunikačného tajomstva a aj z dôvodu rozporu § 93 ods.2 O.s.p. s čl.19 ods.2 a 3 Ústavy SR je potrebné vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť.

Vzhľadom na žalobcovu námietku súd v súlade s ust. § 93 ods.3 druhá veta O.s.p. pristúpil k rozhodovaniu, či vstup vedľajšieho účastníka je alebo nie je prípustný.

Podľa § 93 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov konania. Do konania vstupuje tretia osoba ako vedľajší účastník z vlastnej iniciatívy (vedľajším účastníkom sa stáva tým, že súdu dôjde jej oznámenie o vstupe do konania) alebo na výzvu niektorého z účastníkov konania urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len v prípade, ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 1 O.s.p., je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho; poskytovaním pomoci navrhovateľovi alebo odporcovi sleduje ich záujmy, robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka, lebo výsledok sporu nepriaznivý pre účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, sa nepriaznivo prejaví aj na jeho (vedľajšieho účastníka) právnych pomeroch. Podľa novely Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 15.10.2008 ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť v konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Špecifikom tejto skupiny vedľajších účastníkov je, že existujú ako právnická osoba (napr. občianske združenie) a že ich predmet činnosti spočíva v ochrane zákonom stanovených práv (napr. podľa Zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). V prípadoch na ktoré dopadá ust. § 93 ods.2 O.s.p. zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods.1 O.s.p.) tu vyplýva priamo zo zákona.

Je nepochybné, že vedľajší účastník, ktorý vstúpil do tohto konania na strane žalovaného je právnickou osobou zriadenou za účelom kolektívnej ochrany spotrebiteľov, na podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z.), na zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. (viď článok III Stanov Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ registrovaných v Správnom registri tunajšieho súdu). Jeho vstup do konania je preto prípustný, čo ale bez ďalšieho neznamena, že jeho argumenty budú dôvodné a akceptované, keďže rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva nemá žiaden vplyv na hmotnoprávne posudzovanie žalobou uplatneného nároku. Ak žalobca poukazuje na to, že k vstupu Združenia nemôže dôjsť proti vôli žalovaného, tak súd mu dáva v tomto absolútne za pravdu. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky už judikoval (viď jeho uznesenie sp.zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 5.2.2013), že zákonu zodpovedá taký procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V danom prípade preto súd žalovanému riadne doručoval oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka žalovaný nevzniesol.

Pokiaľ žalobca argumentuje vo svojej námietke tým, že na vstup vedľajšieho účastníka do konania tu nie sú splnené zákonné podmienky, lebo právna úprava vedľajšieho účastníctva nedopadá na prípady, kedy by vedľajší účastník vstupoval na strane žalovaného do konania, ktorého predmetom je žaloba na plnenie podaná voči konkrétnej osobe, teda zaplatenie žalovanej sumy a nie ochrana práv spotrebiteľov, tak s týmto názorom nemožno súhlasiť. Paradoxne vyznieva v tejto súvislosti aj poukaz žalobcu na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z., keďže žalobca sa z nej snaží vyvodiť, a to odvolávaním sa na jej z kontextu vytrhnutú časť súvisiacu s úplne inou problematikou (a to podmienkami rozšírenia predmetu konania na návrh vedľajšieho účastníka) neprípustnosť vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného v konkrétnej spotrebiteľskej veci, hoci práve aj z tejto dôvodovej správy je úplne zjavný a zrejmý presne opačný záver, ako tvrdí žalobca. Z uvedenej dôvodovej správy totiž jasne vyplýva, že účelom tejto právnej úpravy bolo práve umožniť cit.“ širšiu ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa“ a že cit. „cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane navrhovateľa) ako vedľajší účastníci“ s tým, že v praxi ide aj „o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne“. Z ust. § 93 ods.2 O.s.p. jasne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu sa môže ako vedľajší účastník zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi. Uvedená argumentácia žalobcu preto nemá oporu v zákone, čo potvrdzuje aj doterajšia, viacročná ustálená súdna prax. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do ust. § 93 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku je ochrana práv, ktorú v spotrebiteľských veciach predstavuje vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála, preto je zjavné, že akceptácia tejto argumentácie žalobcu by úplne poprela účel, podstatu a zmysel spotrebiteľskej ochrany vrátane účelu, podstaty a zmyslu ust. § 93 ods.2 O.s.p. Zákonodarcu vychádzal práve z toho, že v mnohých prípadoch konkrétni spotrebiteľia, hoci by tak aj chceli urobiť sami, nie sú schopní sa účinne v konaní brániť a preto pripustil, aby do konkrétneho konania mohli vstupovať na ich strane právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Čo sa týka argumentácie žalobcu, že vedľajší účastník poukazuje iba na notoricky známe skutočnosti a rozhodnutia súdov o ktorých samé súdy majú vedomosť a musia na ne prihliadať a teda že vstupe vedľajšieho účastníka chýba akási pridaná hodnota, tak ani táto argumentácia nemôže mať vplyv na záver o prípustnosti vedľajšieho účastníctva v danom prípade. Odhliadnuc od toho, že opakované poukazovanie vedľajších účastníkov na „notoricky známe skutočnosti a rozhodnutia“ sa spravidla môže uplatniť len v prípadoch, kde samí žalobcovia opakovane a notoricky uplatňujú tie isté, často nedôvodné nároky (inak by vedľajší účastníci nemali čo „notoricky“ namietat), tak táto problematika, ako aj otázka účelnosti na to vynaložených trov konania, na čo tu žalobca poukazoval nemôže mať vplyv na rozhodnutie o prípustnosti vstupe vedľajšieho účastníka, ale na otázku účelnosti trov konania v prípade, že budú v súvislosti s týmito úkonmi a argumentáciou uplatnené, čo súd rieši až v štádiu rozhodovania o trovách konania a nie v štádiu rozhodovania o prípustnosti vedľajšieho účastníctva. V štádiu keď vedľajší účastník zákonom predpokladaným spôsobom v zmysle ust. § 93 ods.2 zahlásí svoj vstup do konania navyše súd ani nemôže relevantným spôsobom posúdiť, a ani mu to v tomto štádiu neprináleží, či vstup vedľajšieho účastníka môže alebo nemôže v konečnom dôsledku predstavovať pre žalovaného „pridanú hodnotu“, preto ani tento argument žalobcu nemôže obstať.

Ak žalobca poukazoval na ochranu osobných údajov a nesúlad ust. § 93 ods.2 O.s.p. s Ústavou SR, tak tu mu súd dáva do pozornosti, že na základe návrhu Okresného súdu Brezno bolo iniciované konanie o posúdenie súladu § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, pričom výsledok tohto konania je taký, že Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna dňa 29.1.2014 rozhodol o odmietnutí tohto návrhu. Skutočnosť, že sa právnické osoby vstupujúce do konania podľa § 93 ods.2 O.s.p. ako vedľajší účastníci v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 OSP, nepredstavuje podľa ústavného súdu, vychádzajúc z odôvodnenia tohto jeho rozhodnutia neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ. Podľa názoru Ústavného súdu vychádzajúc z obsahu, zmyslu a účelu ustanovenia § 93 ods. 2 OSP, ktoré možno interpretovať a

aplikovať v spojitosti s ďalšími procesnými ustanoveniami obsiahnutými v Občianskom súdnom poriadku a tiež s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou (platným zákonom o ochrane osobných údajov) označené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku nie je možné považovať za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného v čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy. Vzhľadom na uvedené a na ust. § 93 ods. 2 O.s.p., výslovne pripúšťajúce žalobcom namietaný postup preto ani táto argumentácia žalobcu poukazujúca na ochranu osobných údajov neobstojí.

Žalovaný, ktorému súd oznámil vstup vedľajšieho účastníka na jeho strane do konania, čím mu poskytol možnosť vyjadriť nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, neurobil doposiaľ nič, z čoho by bolo možné usudzovať, že si účasť vedľajšieho účastníka v konaní neželá. Vzhľadom na ust. § 93 ods. 2 O.s.p. preto neexistuje žiaden dôvod na nepripustenie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do konania. Súd preto o námietke žalobcu rozhodol tak, že pripustil vstup uvedeného združenia do konania, ktoré bude vystupovať ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, vyjadreniami žalobcu, zmluvami o pripojení, faktúrami, zmluvou o pripojení zo dňa 16.2.2009, tarifou na poskytovanie verejnej elektronickej komunikačnej siete, cenníkom pre koncové zariadenie, cenovým výmerom 41319/2009, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný dňa 16.2.2009 uzavrel so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. zmluvu o pripojení č. XXXXXXXXXXXX. Slovak Telekom, a.s. sa v zmluvách zaviazal poskytnúť žalovanému služby a žalovaný sa zaviazal platiť za ne.

Faktúrou zo dňa 4.7.2009, splatnou dňa 18.7.2009 vyfakturoval Slovak Telekom, a.s. žalovanému za poskytnuté služby za obdobie od 1.6.2009 do 30.6.2009 sumu 19,90 €. Faktúrou zo dňa 4.8.2009, splatnou dňa 18.8.2009 vyfakturoval Slovak Telekom, a.s. žalovanému za poskytnuté služby za obdobie od 1.7.2009 do 31.7.2009 sumu 21,56 €. Faktúrou zo dňa 4.9.2009, splatnou dňa 18.9.2009 vyfakturoval Slovak Telekom, a.s. žalovanému za poskytnuté služby za obdobie od 1.8.2009 do 31.8.2009 sumu 19,90 €. Faktúrou zo dňa 3.10.2009, splatnou dňa 17.10.2009 vyfakturoval Slovak Telekom, a.s. žalovanému za poskytnuté služby za obdobie od 1.9.2009 do 30.9.2009 sumu 19,90 €. Faktúrou zo dňa 4.11.2009, splatnou dňa 18.11.2009 vyfakturoval Slovak Telekom, a.s. žalovanému za poskytnuté služby za obdobie od 1.10.2009 do 31.10.2009 sumu 19,90 €. Žalovaný pohľadávky žalobcu neuhradil.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a spoločnosťou Slovak Telekom a.s. ako postupcom dňa 7.12.2011 došlo k postúpeniu vyššie uvedených pohľadávok voči žalovanému na žalobcu.

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa § 43 ods. 1, ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 78 ods. 9 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách Zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže

vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. Podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. Účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného do 31.1.2013 Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky <javascript:%20fZzSRInternal('12864',%20'17444476',%20'0',%20'0',%20'0',%20'5642659')> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba ECB v období od 13.5.2009 do 13.4.2011 činila 1,00 %.

Podľa § 524 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Po vykonanom dokazovaní súd považuje za nepochybné, že žalovaný neuhradil spoločnosti Slovak Telekom, a.s. za poskytnuté služby v období od 1.6.2009 do 30.10.2009 sumu spolu vo výške 101,16 € a dostal sa tak do omeškania so zaplatením sumy 19,90 € od 19.7.2009, so zaplatením sumy 21,56 € od 19.8.2009, so zaplatením sumy 19,90 € od 19.9.2009, so zaplatením sumy 19,90 € od 18.10.2009 a so zaplatením sumy 19,90 € od 19.11.2009. Nárok na zaplatenie istiny spolu s úrokmi z omeškania je teda v celom rozsahu dôvodný a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

O trovách konania žalobcu a žalovaného súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá a § 142 ods. 1 O.s.p.. V prípade plného úspechu by žalobca mal nárok na náhradu súdneho poplatku vo výške 21,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 82,06 € v zmysle § 10, § 14, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. pozostávajúcej z odmeny za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd) v sadzbe po 26,56 €, režijného paušálu vo výške 15,26 € (2 x 7,63 €) a 20 % DPH. Žalobca, ktorý sa pôvodne domáhal zaplattenia sumy vo výške 363,37 €, zaviniel zastavenie konania v časti týkajúcej sa zaplattenia sumy vo výške 262,21 € z dôvodu späťvzatia žaloby v uvedenej časti. V časti konania týkajúcej sa zaplattenia istiny vo výške 101,16 € bol žalobca úspešný, t.j. mal úspech v rozsahu 28 % v pomere k pôvodnej žalovanej sume, pričom zaviniel zastavenie konania v rozsahu 72 %. Miera úspechu žalovaného v predmetnom konaní tak činí 44 % (72 % - 28 %), avšak vzhľadom na to, že žalovanému v predmetnom konaní žiadne trovy nevznikli, súd nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Nakoľko vedľajší účastník, ktorý si uplatnil náhradu trov konania, nevyčíslił svoje trovy v lehote 3 pracovných dní odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, súd mu ich náhradu nepriznal. Okrem toho je potrebné podotknúť aj to, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal v predmetnom konaní úkony právnej pomoci, ktoré by sa týkali veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.